

Stimulacije pokretom

Stimulacije pokretom obuhvaćaju niz metodskih postupaka koji se u svojoj osnovi baziraju na pokretu i igri kao sredstvu razvoja psihomotornih funkcija djeteta.

Sve aktivnosti koje dijete čini tijekom svog odrastanja, osobito u najranijoj dobi, međusobno su blisko isprepletene, te će, ako nema ometajućih čimbenika u razvoju, u konačnici dovesti do potpune, cjelovite ličnosti. No, u slučaju kada su poteškoće u razvoju prisutne, makar samo u jednom segmentu razvoja, bit će potrebno pomoći djetetu kako bi se u najvećoj mogućoj mjeri razvila oštećena funkcija ili, kada to nije moguće, da se razvije druga, alternativna aktivnost, kojom će dijete moći kompenzirati nedostatak i sa što manje spoticanja slijediti vlastiti razvojni princip.

U ovom procesu rehabilitacije/određenih funkcija, stimulacijama se koristimo na način da su one djetetu bliske, da se dijete osjeća opušteno, te da doživljava zadovoljstvo kroz spontano sudjelovanje u radu.

Budući da dijete od svoje najranije dobi upravo pokretima tijela iskazuje vlastite potrebe, za njegov emocionalni, duhovni, intelektualni i fizički razvoj potrebno je razvijati prirodan i blizak odnos s tijelom, a najprirodniji put da se to postigne je upravo igra - djetetu najbližija aktivnost, putem koje spontano dobivaju informacije o svijetu oko sebe.

Iz tog razloga, u stimulacijama pokretom igra ima osobitu ulogu. Sve aktivnosti koje provodimo u svrhu poticanja razvoja određene funkcije, određenog razvojnog područja, mogu se predočiti kroz igru, bilo da su to vježbe za razvoj osjetila, motorike, kognicije ili govora. Na taj ćemo način omogućiti djetetu da spontano usvaja određena znanja i da razvija svoje sposobnosti kroz aktivnosti koje su mu prirodno bliske.

Slijedeći razvojne karakteristike djeteta, stimulacijama utječemo na razvoj gotovo svih osjetnih sustava, a osobito vestibularnog, proprioceptivnog, taktilnog i auditivnog. U okviru stimulacija ovih sustava dijete će stjecati svijest o vlastitom tijelu i prostoru koji ga okružuje, razvijat će sve veću samostalnost u aktivnostima fine i grube motorike, kao i u području komunikacije (verbalne i neverbalne) te socijalnog ponašanja.

U konačnici, kroz sveobuhvatni, interdisciplinarni pristup, utjecat ćemo na razvoj zadovoljnog djeteta, koje će moći koristiti sve svoje potencijale za što samostalniji i ugodniji život u društvu koje ga okružuje.

Taida Patafta, prof. edukacijske rehabilitacije